

वा० रा०

॥ १८ ॥

॥ २३ ॥ त्वयानिवेशिताऽधिष्ठिता तांयदिभवान्नोदद्यात्तर्हि ममप्रीतिः कृता भवेत् ॥ २४ ॥ २५ ॥ दशाननोयद्वीति तद्वचनंमममुखाच्छ्लिष्विति शेषः ॥ २६ ॥ २७ ॥ तेनेति ॥
येन पूर्वेराक्षसैर्भुक्ता तेन हेतुना सांप्रतं दीयतां सोयमर्थो विज्ञाप्यते ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ममराज्यं वसुच त्वयाऽविभक्तमस्त्विति शेषः ॥ एवं त्वदीयमपिमयेति ॥ ३२ ॥

इयं लंकापुरी राजनृक्षसानां महात्मनां ॥ त्वयानिवेशिता सौम्यनैतद्युक्तं तवानघ ॥ २३ ॥ तद्भवान्यदिनोत्थय दद्यादतुलविक्रम ॥
कृता भवेन्ममप्रीतिर्धर्मश्चैवानुपालितः ॥ सतु गत्वा पुरीं लंकां धनदेन सुरक्षितां ॥ २४ ॥ अब्रवीत्परमोदारं वित्तपालमिदं वचः ॥ प्रेषि
तो हंतवश्चात्रादशग्रीवेण सुव्रत ॥ २५ ॥ त्वत्समीपं महाबाहो सर्वशस्त्रभृतां वर ॥ वचनं मम वित्तेशयद्वीति दशाननः ॥ २६ ॥ इयं किल
पुरी रम्या सुमालिप्रमुखैः पुरा ॥ भुक्तपूर्वा विशालाक्षराक्षसैर्भीमविक्रमैः ॥ २७ ॥ तेन विज्ञाप्यते सोयं सांप्रतं विश्रवात्मज ॥ तदेषा दी
यतां तातया च तस्तस्य सामतः ॥ २८ ॥ प्रहस्तादपि संश्रुत्य देवो वै श्रवणो वचः ॥ प्रत्युवाच प्रहस्तं तं वाक्यं वाक्यविदां वरः ॥ २९ ॥ दत्ता
ममेयं पित्रा तुलंकाशून्यानिशाचरैः ॥ निवेशिता च मे रक्षोदानमानादिभिर्गुणैः ॥ ३० ॥ ब्रूहि गच्छ दशग्रीवं पुरीराज्यं च यन्मम ॥ तवा
प्येतन्महाबाहो भुंक्ष्वराज्यमकंटकं ॥ ३१ ॥ अविभक्तं त्वया सार्धं राज्यं च्चापि मे वसु ॥ एवमुक्त्वा धनाध्यक्षो जगाम पितुरंतिकं ॥ ३२ ॥
अभिवाद्य गुरुं प्राहरावणस्य यदीप्सितं ॥ एष तात दशग्रीवो दूतं प्रेषितवान्मम ॥ ३३ ॥ दीयतां नगरी लंका पूर्वे रक्षोगणोपिता ॥ मया त्र
यदनुष्ठेयं तन्ममाचक्ष्व सुव्रत ॥ ३४ ॥ ब्रह्मर्षिस्त्वेव मुक्तो सौ विश्रवामुनिपुंगवः ॥ प्रांजलिं धनदं प्राह शृणु पुत्रवचो मम ॥ ३५ ॥ दशग्री
वो महाबाहुरुक्तवान्मम सन्निधौ ॥ मयानिर्भस्मितश्चासीद्दुःशोक्तः सुदुर्मतिः ॥ ३६ ॥ सक्रोधेन मया चोक्तो ध्वंससे च पुनः पुनः ॥ श्रे
योभियुक्तं धर्म्यं च शृणु पुत्रवचो मम ॥ ३७ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ बहुशोक्त इति संधिरार्थः ॥ ३६ ॥ ध्वंससे ध्वस्तधर्मन्यायमर्यादो जायसे इत्यर्थः ॥ ३७ ॥

उ० कां०

॥ १८ ॥